

צעדים ראשונים בהוראה:

- ללמד מה שאנחנו יודעים. עדיף ללמד פחות אם אנחנו לא בטוחים מה ללמד. צריך לזכור שזה שעומד מולנו לא תמיד יודע את החומר, ובטח שלא יודע מה בדיוק הייתה כוונתנו בלימוד. לכן יש ללמד רק מה שאנחנו יודעים, מבינים וזוכרים.
- למצוא את האיזון העדין שלך שבין הוראה- תרגול לשם הדגמה- חוויה משותפת
- כמה להנחות- ההבנה שלא כל ההנחיות טובות. לפעמים יש דיוק, לפעמים יש חוויה ונוכחות. למצוא את העידון שלך, המתאים לאותו יום ולא אותו תרגול.
- כמה לתקן- ההבנה שלא תמיד חייבים לתקן. הצפה של תיקונים יגרמו לתסכול. ניתן לכוון את התנוחה עם הנחייה מילולית כללית, או פרטנית. עם או בלי מגע.
- לזכור שאין נכון או לא נכון- יש את מה שנכון לנו ולקבוצה באותו רגע. הדיוק הרגעי. אבל כן לתת למחשבה- איך זה משרת את הקבוצה ואת התרגול להוביל את ההנחייה.
- לא תמיד נכון להגדיר לתלמיד מה עתיד להתרחש. היתרון- יש תלמידים שזה מייצר להם שקט. מסגרת ברורה ויש תלמידים שזה מייצר להם תסכול- הידיעה כמה נשאר, הצפייה דווקא שיגמר.
- לא להגדיר יעדים- להגיע עם הידיים לכפות רגליים\ לנשום לספירה של 10 וכו'. יש להדגיש לכל תלמיד לתרגל לפי היכולת שלו. אפשר להמליץ, אפשר לכוון, אפשר מתוך התבוננות להנחות את הדיוק המתאים. אבל לא להגדיר יעד, ללא אלטרנטיבות קלות יותר.
- ראוי ורצוי לתכנן מה אנחנו עתידות ללמד- יחד עם גמישות אל מול המתרחש.